

มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ได้กำหนดขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองแรงงานไว้ โดยกำหนดกิจการของนายจ้างประเภทใดประเภทหนึ่งไม่ให้อยู่ภายใต้กฎหมายคุ้มครองแรงงานทั้งหมดหรือบางส่วน กฎกระทรวง (พ.ศ. 2541) ได้กำหนดให้ลูกจ้างที่ทำงานให้นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจได้รับความคุ้มครองเฉพาะเรื่องการจ่ายค่าจ้างเท่านั้น

ดังนั้นการที่พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ได้กำหนดขอบเขตของการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองแรงงานไว้ โดยมีให้ใช้บังคับกฎหมายคุ้มครองแรงงานบางส่วนแก่นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ ทำให้ลูกจ้างที่ทำงานให้แก่ นายจ้างที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจไม่ได้รับความคุ้มครองตามมาตรฐานขั้นต่ำของกฎหมายแรงงาน

ผู้เขียนจึงได้ทำการศึกษาถึงปัญหา ผลกระทบ แนวทางการคุ้มครองลูกจ้างเพื่อเสนอแนะแก้ไขกฎหมาย กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับลูกจ้างที่ทำงานให้แก่ นายจ้างที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษาพบว่า

การบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองแรงงาน และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องมีผลให้เกิดปัญหาและความไม่เป็นธรรมในการให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้าง กล่าวคือกฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎกระทรวง (พ.ศ. 2541) ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติยกเว้นมิให้ใช้บังคับกฎหมายคุ้มครองแรงงานบางส่วนแก่ลูกจ้างที่ทำงานให้แก่ นายจ้างที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ ทำให้ลูกจ้างไม่ได้รับความคุ้มครองจากการบังคับใช้กฎหมาย เป็นช่องว่างให้ลูกจ้างถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง

การศึกษาวิจัยนี้จึงเห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 และกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการใช้บังคับลูกจ้างที่ทำงานให้แก่ นายจ้างที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดการพัฒนาแรงงานในงานเหล่านี้ และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติต่อไป

Section 4 of the Employment Protection Act B.E. 2541 (1998) specified scopes of usage of the Act and specifically listed the types of businesses to be controlled wholly or partially under the Act. The Ministerial Regulation (B.E. 2541) (1998) also provided protection of employees working with non profit seeking businesses limitedly on the payment.

The Employment Protection Act B.E. 2541 (1998) which specified scopes of usage of the Act, therefore has no provisions for employees working with non profit seeking businesses to be protected even under the minimum standard of the employment law.

The writer of this thesis had studied all related problems, impacts, and guidelines for the protection of those employees and also suggested amendments of laws and ministerial regulations related to employees working with non profit seeking businesses and finally found that

The usages of the Employment Protection Act and related ministerial regulations resulted in the unfair treatment on protection of those employees. In another word, the Employment Protection Act B.E. 2541 (1998), which has no provisions for employees working with non profit seeking businesses to be protected even under the minimum standard of the employment law, does not protect those employees and also is considered as a gap in employment laws allowing those employees to be taken advantage by their employers.

This thesis also suggested the amendment and additions to the Employment Protection Act B.E. 2541 (1998) and ministerial regulations related to employees working with non profit seeking businesses to be highly beneficial to the development of those employees and our nation.